103 Gjöld.

1. Lánað út gegn fasteignarveði og 4% vöxtum		2010,00
2. Til jafnaðar gegn 4. og 5. tekjulið		750,00
3. Eptirstöðvar við árslok 1887:		
a, í veðskuldabrjefum	16660,00	
b, í ógreiddum vöxtum	12,00	
c, í peningum	671,54	17343,54
	Gjöld alls	20103,54

Íslands Suðuramt, Reykjavík 16. febr. 1888.
E. Th. Jónassen.

104 **Yfirlit**

yfir fjárhag sýsluvegasjóða í norður- og austuramtinu 1887.

1. Húnavatnssýsla.

		kr. aur.	kr. aur.
Tekjur:			
Eign frá fyrra ári		878 48	
Sýsluvegagjald		930 02	
Aðarar tekjur		113 70	1922 20
Gjöld:			
Vegabótakostnaður		1083 51	
Önnur gjöld		531 60	
Eign til næsta árs		307 09	1922 20

2. Skagafjarðarsýsla.

Tekjur:			
Eign frá fyrra ári		28 22	
Sýsluvegagjald		990 85½	1019 07½
Gjöld:			
Vegabótakostnaður		669 48	
Önnur gjöld		332 00	
Eign til næsta árs		17 59½	1019 07½

(Framhald).

STYRKUR ÚR LANDSSJÓÐI
samkvæmt fjárlögunum fyrir árin 1888 og 1889
10. gr. C. 5. b.

Veittar 75 kr. til endurbóta á vegkaflanum frá Elliðaánum að Leirvogum í Mosfellssveit og 40 kr. til ruðnings á veginum yfir Hellisheiði og á Kambavegi.

13. gr. A. b. 2.

Hvanneyrar prestakalli í Eyjafjarðarprófastsdæmi veitt 300 kr. bráðabyrgðaruppbót fyrir fardagaárið 1888—89.

Nýútkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

AUGLÝSING um bólusótt í Marseille og á Sikiley, og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands og fl., undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 8. nóvbr. 1888 (A. n. 16, bls. 62—63).

104

Yfirlit

yfir fjárhag sýsluvegasjóða í norður- og austuramtinu 1887. (Niðurlag).

3. Eyjafjarðarsýsla.

		kr. a.
Tekjur.		
Eign frá fyrra ári	227 37	
Sýsluvegagjald	1125 75	
Borgað vegabótagjald Arnarneshrepps 1886	155 98	
Aðrar tekjur	22 95	
Skuld	321 24	1853 29
Gjöld:		
Skuld frá fyrra ári	412 30	
Vegabótakostnaður	1143 71	
Til jafnaðar færast	155 98	
Útistandandi sýslusjóðsgjöld	141 30	1853 29

4. Suður-Þingeyjarsýsla.

Tekjur:		
Eign frá fyrra ári	438 24	
Sýsluvegagjald	898 30	
Skuld við reikningshaldara	295 63	1632 17
Gjöld:		
Vegabótakostnaður	1632 17	1632 17

5. Norður-Þingeyjarsýsla.

Tekjur:		
Eign frá fyrra ári	317 71	
Sýsluvegagjald	390 35	708 06
Gjöld:		
Vegabótakostnaður	567 62	
Eign til næsta árs	140 44	708 06

6. Norður-Múlasýsla.

Tekjur:		
Eign frá fyrra ári	1360 03	
Sýsluvegagjald	1342 76	
Skuld við reikningshaldara	593 31	3296 10
Gjöld:		
Vegabótakostnaður	3296 10	3296 10

30. dag nóvembermán. 1888.

Reykjavík 1888. Prentsmiðja Ísafoldar.

104 7. Suður-Múlasýsla.

Tekjur:		kr. a.
Eign frá fyrra ári	1154 46	
Lán, sem sjóðurinn hefir tekið	1400 00	
Sýsluvegagjald	1542 80	4097 26
Gjöld:		
Lán, sem sjóðurinn hefur tekið	1400 00	
Borgað af lánum þessum	700 00	
Vegabótakostnaður	1494 78	
Önnur gjöld	66 00	
Eign til næsta árs	436 48	4097 26

Skrifstofu Norður- og Austuramtsins, 4. oktbr. 1888.
J. Havsteen.

105 3. nóv. **Brjef landshöfðingja** *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **út af spurningu um borgun fyrir birtingu á stefnum, dómum eða yfirvaldsúrskurðum í faðernismálum, og um gjald fyrir lögtak og fjárnám fyrir framfærslueyri.** — Með þóknanlegu brjefi, dags. 31. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer erindi sýslumannsins í Rangárvallasýslu, dags. 13. ág. þ. á., þar sem hann beiðist leiðbeiningar amtsins um það, hvort þeir, sem annast birtingar á stefnum, dómum eða yfirvaldsúrskurðum í faðernismálum, eða gjöra lögtak eða fjárnám í slíkum málum, eigi fyrir þau verk heimtingu á borgun þeirri, sem ákveðin er í lögum nr. 3, 13. janúar 1882, og ef svo álítist, hverjum þá beri að greiða þá borgun. Hafið þjer, um leið og þjer, til leiðbeiningar fyrir sýslumenn og undirdómara, beiðist úrlausnar minnar um fyrirspurn þessa, látið það álit yðar í ljósi út af henni, að opið brjef 28. maí 1825, um meðferð faðernismála, standi enn í óhögguðu gildi þrátt fyrir útkomu ofannefndra laga 13. jan. 1882, og að eptir þessu opna brjefi beri enga borgun að greiða til þeirra manna, er birti stefnu eða dóm í barnsfaðernismálum fyrir undirrjetti eða gjöri lögtak eða fjárnám eptir undirrjettardómi eða yfirvaldsúrskurði, en um borgun fyrir birting yfirvaldsúrskurða í slíkum málum muni aldrei þurfa að verða spurning, þar sem nægilegt sje að birta úrskurðinn með brjefi sýslumanns eða bæjarfógeta.

Fyrir því skal yður til vitundar gefið, til þóknanlegrar leiðbeiningar, að jeg verð að vísu, eins og þjer, að álíta, að eigi sje næg ástæða til að ætla, að hin sjerstaka ákvörðun viðvíkjandi þessu efni, sem opið brjef 28. maí 1825 inniheldur, sje fallin úr gildi við útkomu laganna 13. jan. 1882, um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk, en þar af leiðir að eins, eins og segir í nefndu opnu brjefi, að engin rjettargjöld þarf að greiða í barnsfaðernismálum fyrir undirrjetti, til dómara eða skrifara, og heldur eigi til stefnuvotta, en aptur á móti er í nefndu opnu brjefi ekkert minnst á fjárnám eða lögtak í barnsfaðernismálum, og þar sem engin önnur sjerstök ákvörðun er til, er veiti undanþágu í nefndum málum frá hinum almennu ákvæðum um gjöldin fyrir rjettarverk þessi í aukatekjureglugjörðinni, lögum 13. jan. 1882 og lögum 16. desbr. 1885, þá verða þessi almennu ákvæði að gilda einnig við innheimtu á framfærslueyri eptir dómum eða úrskurðum, enda sjest slíkt ljóslega í 28. gr. aukatekjureglugjörðarinnar, sem að eins ákveður, að borgun fyrir fjárnám í slíkum málum, skuli eiga óæðra sæti en krafa sú, er fjárnámið er gjört fyrir, og falla burtu, ef eigi fáist